

Rigsdagstidende.

1861. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 298.

Solgte Session.

73de Møde.

Lørdagen den 6te Januar Kl. 12.

(Folket.)

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet:

Jeg vilde have ønsket, at jeg havde kunnet tage Ordet noget senere under denne Sags Forhandling; jeg skal imidlertid om ikke lang Tid over i det andet Thing, og derfor de følgende Daler ville udvikle sig med den samme Udførlighed som den ærede Daler, der nu satte sig, vilde det ikke lykkes mig at faae Ordet, naar jeg tager det nu. En af de Indvendinger, som den ærede sidste Daler fremsførte mod Lovforslaget, er den, at det var en Forberedelse til Indførelsen af en Kirkeforsatning, og at han, da han var mod en Kirkeforsatning, ogsaa maatte være mod det første Skridt til Indførelsen af en saadan. Efter min Mening kan Ingen, som er Grundloven tro, erklære sig for at være mod en Kirkeforsatning; thi Grundlovens Bud er, at „Folketirkens Forsatning ordnes ved Lov“; Ingen kan derfor efter min Opfattelse erklære sig imod en Kirkeforsatning, uden derved at svigte den Trofasthed mod Grundloven, som man er den skyldig (Varfod: Nei!); jeg troer virkelig ikke, at den Fortolkning, som den ærede Secretair (Varfod) tidligere har gjort gjældende og nu atter gjør gjældende ved sit „Nei“, paa nogen Maade kan holde stik (Varfod: So!) og jeg skal derfor ikke tage videre Hensyn dertil. Jeg har allerede paa et andet Sted udførligt imødegaaet den vrangne Opfat-

telse, som ligger til Grund derfor. Naar man vil undersøge, hvad man har tænkt sig med disse Grundlovens Ord, er det naturligt, at man gaar tilbage til den Rigsforsamling, som forhandlede selve Grundloven, og til at eftersee de Motiver, der laae til Grund for Indstillingerne af Grundlovsudvalget. Det hedder da i Rigsforsamlingstidenden Sp. 2165 saaledes: „Om end derfor den hidtilværende Statskirke i Grundloven kaldes og i Virkeligheden bliver den danske Folkekirke, og om end Staten just paa Grund deraf maa ansee sig særlig forpligtet mod den, saa formener Udvalget dog, at det er nødvendigt, at dens fremtidige Forsatning bliver ordnet ved en særegen Kirkelov, der navnlig maatte gaae ud paa at bestemme Formerne og Grænserne for den Medvirkning, som Kirkesamfundet selv bør have ved sammes Bestyrelse, saavel som ved Afgjørelsen af kirkelige Sager, ved Siden af den forholdsvis større Myndighed, som Statsmagten forøvrigt forudsættes at ville komme til at udøve over denne Kirke fremfor over de øvrige Religionsamfund i Landet“. Dette er altsaa Motiveringen af de Ord, som staae i Grundloven; ved Siden af Indførelsen af Religionsfrihed i Staten, ved Siden af at Staten som saadan ikke længer vedkjendte sig at have en bestemt Religion, ved Siden deraf ansaae man det for at være vigtigt og nødvendigt at give „Kirkesamfundet“ en større Frihed og en større Selvbestemmelse; dette fremgaaer jo tydeligt af Ordene „at det er nødvendigt, at dens (Kirkens) fremtidige Forsatning bliver ordnet ved en særegen Kirkelov, der navnlig maatte gaae ud paa at bestemme Formerne og